

2. oldal
* Lelkészi értekezletet tartottak Székelyhídon

7. oldal
* Készülőben Bihar megye fejlesztési terve

8. oldal
* Beszélgetés a nagy sikerű Akciós medve humoristáival

Találkoztak a testvértelepülések

☞ Székelyhídon vendégeskedtek a belga, magyar, német és olasz küldöttségek

„Miért lengedez öt különböző – az Európai Unióval együtt hat – zászló a polgármesteri hivatal utcafrontján?” – kérdezték sokan október 17-e és 20-a között. Nos, a válasz egyszerű, és ötévente megismétlődő: idén Székelyhíd város rendezte a testvértelepülések soros találkozóját. A belgiumi Écaussiennes, a németországi Grenzach-Wyhlen és az olaszországi Pietrasanta városok és a magyarországi Létavértes község küldöttségei vendégeskedtek nálunk.

* Az első vendégek, a belga és az olasz küldöttség már csütörtökön délután megérkeztek. Vezetőjük, Steffek István – 1990 óta városunk díszpolgára – régi ismerősként üdvözölte Béres Csaba polgármestert és székelyhídi RMDSZ tagjait, akikkel bensőséges hangulatú vacsorán átbeszélték a hétvége programját. Eszerint pénteken, a nagyváradi kirándulást követően – amelyen már a létavértesiek is részt vettek – strandolás következett Hegyközszenmiklóson, este pedig díszvacso, amire a német küldöttség is megérkezett.

Béres Csaba az Inkubátorházban rendezett állófogadáson tartott köszöntő beszédében kiemelte, hogy fontos esemény ez városunk életében, hiszen egy élő, működő kapcsolatot ápolunk akkor, amikor találkoznak településeink vezetői, küldöttségei. Kitért arra, hogy bár beszédét négy nyelvre fordították a tolmácsok, mondanivalója, a konstruktív együttműködés mindenki számára ugyanazt jelenti: a testvértelepülések nem csak szóban, de a gyakorlatban is támogatják egymást, mint egy családban a testvérek.

A szombati napon városnéző sétára invitáltuk vendégeinket. A polgármester vezetésével bejártuk a létesítendő nagyobb volumenű projektek helyszíneit (amiről minden egyes küldöttség kapott egy anyanyelvén szerkesztett információs füzetet), illetve a református és a római katolikus templomot, ahol ismertették azok történetét is.

☞ Folytatás a 4. oldalon

☞ Kővári Krisztián

Ünnepi kerekasztal-megbeszélésen a testvértelepülések küldöttei

☞ Szabó Csongor

A vendégek a Stubenberg-kastély udvarát is meglátogatták

A megújult vallás napja

🕒 Október 31-én ünnepeljük a reformáció elindítását

* Mire emlékeztek minket a reformáció ünnepe? Mit jelent ez a kifejezés a ma ember számára, amikor a világ teljesen elanyagiasodott, amikor már sokszor csak az „én” a fontos? A reformáció az Anyaszentegyháznak állandó megújulása, a Szentlélek munkája nyomán az emberi célok-érdekek helyett Isten akaratát kövessük. Isten színe előtt nem állhatunk meg saját érdemeinkben bízva, bűneink bocsánatát magunk erejéből nem vagyunk képesek megszerezni, csak Jézus Krisztus által, aki az ő drága vérével váltott meg bennünket, hitet ébresztett bennünk a Szentlelke által.

A reformációt soha nem lehet befejezettnek tekinteni. Harcolnunk kell azért, hogy Isten igazsága győzzön úgy, ahogy Boros Gergely költő írja le versében: „Még egy nagy reformot adj nekünk, Istenem, / hogy hitünk dolgában végleges rend legyen [...] / Lelki megújodást adj nekünk, Istenem”.

Történelmi szempontból már a XII. században az előreformátorok újítást akartak vinni az egyház életébe. A lyoni kereskedő, Pierre Waldo és követői, a valdensek a szegénységet, a bűnbocsánatot helyezték a keresztyén élet középpontjába, de a tényleges reformatori tanításig nem jutottak el. A XIV-XV. századi előreformátorok közül fontos megemlíteni még az angol John Wycliffe oxfordi teológiai professzor, a prágai egyetem rektora, Ján Hus (Husz János) és az olasz dominikánus szerzetes, Girolamo Savonarola neveit is.

Az egyház megreformálása a Német-Római Birodalom területén kezdődött. A császárság ekkori helyzete eléggé széttagolt, a császár hatalma névleges, több száz tartomány, város alkotja az államot. Az ország különböző részeinek gazdasági fejlettsége eltérő volt: az északi és déli területek gyorsabban fejlődtek (kézművesség, kereskedelem), míg az ország középső területei lemaradtak (megmaradt a céhes szervezet). Ez a politikai széttagoltság csak nehezítette a gazdasági fellendülést. Az elvilágiasodott egyházon belül a XVI. század elején felerősödött a reformmozgalom, amely bírálta a pápaság politikáját, a búcsúcédulák nagy tár-

sadalmi felháborodást eredményező árusítását és a főpapság fényűző életét.

A reformáció elindítója, Martin Luther (Luther Márton) Ágostonrendi szerzetes 1517. október 31-én a szászországi Wittenberg vártemplomának kapujára kiszögezte híres 95 tételét. Tanításának alapjául Pál apostolnak a rómaiakhoz írott levele szolgált: „Az igaz ember pedig hitből él.” Luther szerette volna megérteni az emberekkel, hogy nem lehet pénzen bűnbocsánatot és üdvösséget venni, hanem azt Isten adja. A pápaság tanainak visszavonását követelte. Luther ezt követően a pápa elsőbbségét és tévedhetetlenségét vonta kétségbe, és nyilvánosan elégette az ellene kiadott pápai bullát. Ezt követően a pápa 1521-ben kiátkozta őt, az ugyanabban az évben megtartott worms-i birodalmi gyűlésen a központosító törekvű V. Károly német-római császár pedig törvényen kívül helyezte Luthert. Bölcs Frigyes szászországi választófejedelem viszont Wartburg várában védelmet biztosított számára. A Szentírás Luther által készített, német népnyelvű fordítása nagy hatást gyakorolt a német irodalmi nyelv fejlődésére is.

A svájci reformáció elindítója, Ulrich Zwingli Lutherhez hasonló nézeteket vallott, de az úrvacsora értelmezésében eltért az álláspontjuk. Zwingli halála után a Franciaországból menekülő, 1534-ben Svájcban letelepedett Jean Calvin (Kálvin János) fejlesztette tovább tanait, fő műve *A keresztyén vallás tanítása*.

A reformáció tanai hamar elértek magyar földre. 1520-1525 között Budán II. Lajos királyunk udvarában Luther szellemében is hirdették az evangéliumot, 1568-ban pedig a tordai országgyűlés a világon elsőként iktatta törvénybe a szabad vallásgyakorlatot. Természetesen a reformáció magyar úttörői nevével sem szabad megfeledkezni. Dévai Bíró Mátyás, Méliusz Juhász Péter, Szegedi Kiss István, Kálmáncsehi Sánta Márton és sokan mások hozzájárultak ahhoz, hogy megtaláljuk a helyes utat Istenhez, és megértsük, hogy életünk egyedüli zsínórmértéke a *Biblia*.

✂ B. A.

A wittenbergi oltárkép előtt

Túrmezel Erzsébet

*Turisták belépnek, kimennek...
Századok belépnek, kimennek...
Szép ősi templom, wittenbergi.
Új meg új gyülekezet zengi
dicséretét az Úristenek.*

*Messzről jött magyar zarándok,
áhitattal én is megállok.
Kőbe, színekbe dermedt zsolnárt,
gót íveket és szárnyasollárt
csendesesen, sorra megcsodálok.*

*Szószeiken áll a reformátor,
s valamit számonkér a mától.
Gyülekezete vele szemben
szavát issza, figyel csendben.
Tartása, arca nyugodt, bátor.*

*Középen állt szegezten
Krisztus, a megváltó kereszten.
Luthernek Biblián a balja,
és jobbkeze, kinyújtott karja
Krisztusra mutat ihletten.*

*Fénylik, ragyog a szárnyasollár.
Ez vagy, Luther Márton! Ez voltál!
Ha így festett le jóbarátod,
így ismert, így hallott, így látott.
Krisztust hirdetted. Róla szóltál.*

*Századok belépnek, kimennek.
Múlt ad helyet ifjú jelennek.
Forrongó újjban, mindig másban,
ezer meg ezer változásban
te megmaradsz mindig ilyenek.*

*Századok belépnek, kimennek,
te megmaradsz mindig ilyenek,
ugyanannak és soha másnak,
örök Krisztusra-mutatásnak.
Hirdeted jövőnek, jelennek,*

*mának holnapnak... jöhet más kor...
néha korszerűtlennek látszol
ezzel az örök mozdulattal.
De minket más ma sem vigasztal.
Te így vagy ma is - reformátor.*

Halottak napján

🕒 A Székelyhídi hírlap 1911. október 28-i cikke

És élet pezsdül a halottak zajtalan birodalmában és megelevenül a csendes temetőkert borongó emlékezés e szomorú napján. Bús emberek csüggedt léptekkel, sápadt arccal és könnyező szemekkel járnak-kelelnek a néma hantok, nesztelen sírok között. E nap kizárólag a halottaké, akik kedvesek, drágák, szentek előttünk. Elzarándokolunk sívár országukba, felkeressük őket hangtalan magányukban s koszorúkkal borítjuk rideg hantjaikat, s meggyújtjuk lelki üdvéikért a mécses...

Ott térdelünk a csupasz rögön, szeretteink sírnyoszolyái mellett, bocsánatukért esdekelve, amiért tán életünkben megbántottuk őket; ott térdelünk a süppedt sír fölött, igaz könnyeket ontva, áhítatos fohászban könyörögve az Úrhoz, hogy nyújtsa enyhületet, vigaszt, adjon gyógyító irt, malasztot...

Milyen beláthatatlanul nagy választófal áll az örök pihenők nyugalmas világa és az élők lármás birodalma között. Künn az élet forgatagában mily gyarlók, orzók, kapzsiak és hálátlanok az emberek. Be más a halottak csendes országa: A hamisítatlan egyenlőség, a valódi demokrácia végtelen birodalma. Az egyedüli hely, hol megsemmisül, elenyész megannyi bánat és keserűség, hol az emberi gyengeségek, gyűlölködés, kufarkodás, irigység és álszenteskedés a semmiségbe vesznek, hol a leggyámoltalanabb, legszegényebb ember egyenrangú a leggazdagabb, legtekintélyesebb úrral.

Az örök pihenők egyszerű birodalmában láthatjuk, észlelhetjük, hogy minő kicsiny az ember és minő nagy az Isten! Csupa fájó, tépő, bús gondolat forr az agyban, merő bánatos, facsaró, marcangoló érzés dül a szívben. Szüntelenül mintegy lidércnyomásként előtűnik lebeg sorsunk vigasztalan jövője a vég, hol meg kell állnunk... Érezzük végigborzongani testünkön, lelkünkön az elmúlás lehetőségét... és egyre emlékezünk, a halálra.

Bár a boldogságból, örömből nem is egyformán jut ki részünk: a bánat, a fájdalom, a szomorúság összehoz, együvé kapcsol bennünket, a búban, gyászban nincs különbség közöttünk, lett legyen bár földhöz ragadt szegények, vagy fényes paloták hatalmas urai. A halál nem ismer rangot, fokozatot: egyképpen bánik velünk, irgalmatlanul, kérlelhetetlenül. Szeretteink hantjai mellett tanuljunk Istent félni és embert becsülni. Az Úrba vetett szilárd hit és bizalom, a felebarátok iránti szeretet edzi szívünket, acélozza a lelkünket. Szűnjön meg az örökös ádáz tusa, amit egymás ellen folytatunk.

Legyen vége a testvérharcnak, a kenyéririgységnek. A határt nem ismerő egoizmus, az egymás ellen való áskálódás helyébe lépjen az irgalom, a könyörületesség. Az önbálványozás, kajánkodás helyébe lépjen a szánalom, a humanizmus. Tiszteljük, szeressük egymást, és ezt tartsuk szem előtt mindég, nem csak akkor, ha valami közös érzés, egy szomorú fájdalom hoz össze bennünket. Maradjunk mindenkor a mellett, hogy felebarátainkat tisztelni, szeretni és becsülni kell: hisz földi életünk nem nyílik a végtelenbe, a halál minket is megállít utunkban.

Féljük Istent és szeressük embertársainkat, akkor majd megnyugsunk az elmúlás szomorú gondolatában s akkor majd vigaszt találunk az isteni ígében, hogy: „Feltámadunk!” ☐

Lelkészi értekezletet tartottak Székelyhídon

* Lelkésztalálkozót szerveztek Székelyhídon a református templomban október 24-én. A résztvevők megemlékeztek a 450 éve megjelent *Heidelbergi kátéről*, és elemezték a Sas Kálmán feldolgozásában készült katekizmust. Ezt a kiemelkedő remekművet dr. Juhász Tamás egyetemi professzor méltatta, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet oktatója beszédében Bucsei Mihály református teológus szavait idézte: „egyetlen egyház sem állhat meg egy jó káté nélkül.”

Juhász Tamás kérdésünkre elmondta, a XXI. század emberének a Sas Kálmán-féle katekizmus azt jelenti, mint amit bármelyik olyan káté, amellyel fiatalokat, gyermekeket lehet hitben megerősíteni és felnőttségre nevelni. Hozzátette, „a fent említett kátének az a nagy előnye van, a többivel szemben, hogy magyar református gyermekeket nevel, szellemisége és nyelvezete megpróbálja a *Biblia* üzenetét a XX. század emberének nyelvezetére fordítani”.

Az értekezlet végén Bozsoky Sára vezetésével a Halleluja székelyhídi egyházi kórus előadását láthatták és hallhatták a résztvevők. A találkozót a Bihari egyházmegye székelyhídi esperesi hivatala szervezte.

✂ É hangja

A református templomban összegyűlt lelkeseknek dr. Juhász Tamás kolozsvári egyetemi oktató adott elő

Tegyünk a „szeméthegek” ellen

☞ Az őszi növényi hulladékok hasznosítására buzdít az illegális lerakókat felszámoló Ave

* „Komposztáljuk a fákról ilyenkor lehulló jelentős mennyiségű lombot, illetve a kerti tevékenységek során felhalmozódott növényi eredetű hulladékot” – hívja fel a lakosság figyelmét Béres Attila, az Ave Bihar szemétszállító cég területi vezetője. A szakember szerint nemcsak remek trágyázó anyagot kapunk, hanem az egyre növekvő „szeméthegek” méretét is csökkenthetjük. Akik nem tudnak vagy nem szeretnének komposztálni, azoktól előzetes egyeztetés és egy megszabott felár ellenében az Ave elszállítja a többlethulladékot.

A területi vezető továbbá elmondta, kiemelten foglalkoznak az illegális szeméttelrakó helyek megszüntetésével, ezek ugyanis több szempontból is jelentős problémát okoznak. Az Ave munkatársai már jelentős számú illegális szeméttelrakót számoltak fel városunk tisztaságának megőrzése érdekében. Ettől függetlenül, ha bárki bárhol ilyen szeméttelrakót észlel, bejelentést tehet hétköznaponként reggel 7 órától délután 17 óráig a 0732-690745-ös telefonszámon.

✂ Kalló-Nagy Kamilla

Nem ez a módja a természetes eredetű hulladékok eltüntetésének

Jelenések, Élő Kövek és versenyek

☞ Nagykágyán rendezték meg az érmelléki Bibliaismereti vetélkedőt

* Dicsőítés nyitotta meg a VII. érmelléki Bibliaismereti vetélkedőt az Élő Kövek együttes szolgálatával, majd rövid istentisztelet következett. Bara László nagykágyai lelkipásztor köszöntőjében kiemelte, hogy házszenelő is a vetélkedő alkalma, hiszen az október 19-én megtartott rendezvényen kívül

még semmilyen rendezvényt nem tartottak addig az új közösségi házban.

A barátságos hangulatú megméretésen tíz településről összesen negyven diák vett részt, így képviseltette magát Csokaly, Érszöllős, Gálospetri, Jankafalva, Magyarok, Margitta, Nagykágya, Szalacs, Székelyhíd és Tóti. A felkészü-

lés tárgyát ez évben a *Jelenések könyve* képezte, ezt kellett minél részletesebben át tanulmányozniuk az ifiknek, hogy szombaton öt tízkérdéses kérdésblokkot teljesíthessenek minél ügyesebben. A kérdésblokkok között a szünetet közös éneklések töltötték ki, és persze a zsűri gyors értékelései. A tavalyi

nyertes margittai csapat számára ugyan nem volt nagy kihívás a vetélkedő, hiszen ők a szabályok szerint már korábban bejutottak a Margittán tartandó kerületi versenybe, viszont az ezüstéret és bronzéret is meg kellett dolgozni alaposan. A kérdésekre adott válaszok alapján végeredményben a második helyet Magyarok, míg a harmadikat Érszöllős lánycsapatai vették birtokukba, könyvjutalmukkal együtt. Ezt követően a délutánba nyúlva egy kötetlenebb vetélkedőre hívták a szervezők a fiatalokat, melynek fődíja egy társasjáték volt.

Mint ismeretes, az érmelléki Bibliaismereti vetélkedőt az előző években vidékünk több településének lelkipásztorai szervezték meg az egyházmegyében. A legelső szervezők között tudhatjuk Mike Pál magyarokéi tiszteletest, Illyés Tamás érszöllősi és Kulcsár Árpád értarcsai lelkipásztorokat, akikhez az évek során csatlakozott Jakó Sándor is, mint ifjúsági tiszteletes. Négyük munkáját minden évben segítik más-más lelki vezetők is, mint ahogyan azt Bara László is tette idén, házigazdaként.

✂ Biró Orsolya

✂ Fotó: Oláh Róbert

A tavalyi győztes margittai fiatalok idén ismét a legjobbaknak bizonyultak

Jó teljesítményükkel a magyarokéi csapat a második, az érszöllősié pedig a harmadik helyet érdemelték ki

A nagyváradi Szigligeti Színház novemberi játékkrendje

Papírsárkány (Egy hónap falun)

- november 3., vasárnap, 17 órától, Szigligeti Színház terme (Bessenyei György-bérlet)
- november 14–16. között, naponta 19 órától, Csokalyi Színház, Debrecen
- november 26., kedd, 19 órától, Szigligeti Színház terme

Afiú

- november 6. és 12., 19 órától, Bábszínház kisterme (a Fiú szerepében Hunyadi István)
- november 10. és 28., 19 órától, Bábszínház kisterme (a Fiú szerepében Varga Balázs)

Lajkó Félix és zenekara

- november 9., szombat, 20 órától

My Fair Lady (Eliza Doolittle szerepében Pitz Melinda)

- november 19., kedd, 19 órától, Szigligeti Színház terme
- november 23., szombat, 19 órától, Tiszaújváros

Hazatérés

- november 22., péntek, 19 órától, Bábszínház kisterme, bemutató
- november 25. és 27., 19 órától, Bábszínház kisterme

Találkoztak a testvértelepülések

☞ Székelyhídon vendégeskedtek a belga, magyar, német és olasz küldöttségek

☞ A szerző fényképe

A külföldi küldötteket a szüreti szekerekkel vitték fel a kastélyba

Folytatás a 4. oldalon ☞ Részt vettünk a szüreti felvonulás megnyitóján, ahonnan feldíszített szekereken érkezünk a Stubenberg-kastélyba, ahol a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett Gyermekek Jézus otthonában zajló munkával ismerkedhettek meg vendégeink. Körbejártuk a kastélyt, majd a nap meglepetéseként „leszálltunk a mélybe”, a kastély alatti alagútrendszerben tettünk felejtetetlen sétát.

Vasárnap az ünnepi gyűlésen a küldöttségek ismertették jövő évi programjaikat, táborokat,

kirándulásokat, találkozókat, amelyekre meghívták a testvértelepüléseket. Pontosították, hogy kora tavasztól késő őszig számos izgalmas program vár majd nyelv tanulni akaró fiatalokra, képzőművészetet, zenét szeretőkre, kirándulni, új helyeket megismerni vágyókra.

Vendégeink megköszönték az érmelléki vendéglátást és az emlékezetes programokat, búcsúzóul biztosították egymást, hogy jövőre találkoznak majd Pietrasantában, Olaszországban.

☞ SZCS

Vendégeink voltak

Écaussiennes (Belgium): Maryline Rossez (a testvérvárosi kapcsolatokért felelős bizottság elnöke), férje, François Balufo-Mora, Steffek István (Székelyhíd díszpolgára) és unokája, Lorenz Steffek. **Grenzach-Wyhlen (Németország):** Jörg Lutz polgármester és neje, Judith Lutz,

Walter Schwarz (a testvérvárosi kapcsolatokért felelős bizottság elnöke). **Létavértes (Magyarország):** Menyhárt Károly polgármester és dr. Tóth László alpolgármester. **Pietrasanta (Olaszország):** Angela Mazzetta (a testvérvárosi kapcsolatokért felelős bizottság elnöke) és Angela Sinatti önkormányzati képviselő.

☞ Szabó Csongor

Szüreti bál a városban

Szüreti felvonulást szerveztek Székelyhídon október 19-én. A fiatalok új, most készült hagyományos népviseletben énekeltek és táncoltak.

A reklám és fattyuhajtásai

☞ A Székelyhídi hírlap 1911. november 2-i vezércikke

A nyers termények feldolgozása az ipar feladata, az ipari készítmények tovahelyezése a kereskedelem dolga. A kereskedő leleménye, a kereskedő élelmessége a viszonyok, a kereslet és kínálat alapos és beható ismerete teszik ki a kereskedő hivatásának főkövetelményeit. Amint a kezdetleges közlekedési eszközök idővel rohamosan és mégis biztosan kifejlődtek és az óriási gőzösköt átjártak világgrészeket, éppen olyan nagy és sebes arányokban lendült néki a kereskedelem, az emberi foglalkozások közül ama hivatás, mely távoli országokból gyorsan közvetíti a szükségletek ama részét, amelyet az egyik ország nélkülöz. De ez a közvetítés az áruk tonnás mennyiségével törődik és nincsen tekintettel az egyes áruszükséget érző csoportok kívánalmaira, csak a kereskedelem magasabb igényeit elégíti ki. A különféle országok lakosainak ama része, amely gondoskodik arról, hogy miként helyezze a neki másod- vagy harmadkézből juttatott készítményeket vagy termést, az a rész képezi a kereskedő osztályt. Ez az osztály egymással versenye létrehozhatja a nagyközönség javára azt az üdvös állapotot, hogy a viszonyokhoz képest a lehető legolcsóbban juttatja a szükséges portékához.

Az áruehelyezés sokféle módja között elsőrangú helyet foglal el a reklám. A hirdetés képes a kereskedő számára egész új piacot létesíteni, képes számára a kereskedő világban csak úgy, mint a vevőközönség előtt, nevét ismertté, olykor valóságos fogalommá tenni. A reklám, különösen az, amely a hírlapokban adatik közre, a kereskedelemnek egy oly lendítő eszköze, melynek nagyon sok cég köszönheti felvirágzását. Ma már nem tartozik a ritkaságok közé az olyan vállalkozás, mely aránylag rövid idő alatt oda jutott, hogy alig valamiből óriási arányokra szökött. És ezt a reklám, a hirdetés hatalma tette.

Honnan e hatalom? Bárki is tudhatja, hogy a sajtó a közvélemény eme élő lelkiismerete, ahogyan ezt újabban közhellyé csinálták, valóságos nagyhatalom.

Az újság betűje feleleszt, megsemmisít. Ha a közgondolkodásban megértett egy eszme, melynek a sajtó adott indítékot, ismét a sajtó csinálhat reálisat belőle. Ennek a hatalomnak tudható be a reklámnak a hatása, amely ugyan nem tartozik szorosan a lapok szellemi részére, ámde minden olvasó felteszi, hogy lapja, melyhez bizalma van és amely az ő (az olvasó) intencióit hozza kifejezésre, hogy az a lap még a szorosan rá nem tartozó dolgokban is olyannal traktálja olvasóit, amelytől kárt vallani nem fognak. Ha a lap hirdeti a cég áruit, akkor a cég érdeke, hogy a további bizalom megmaradjon a vevő részéről. A lap érdeke minden oldalról, hogy a maga számára nyerje meg az olvasó közönséget.

Ez a kettős, jól felfogott érdek tette kifejezetté a reklám ügyet. Ennek köszönheti az áruk jutányos áron való beszerzését a nagyközönség, és ez a körülmény adott sok-sok kereskedőcégnek biztos létalapot.

Nem csekély üzleti rutinnal párosult írói véna kell ahhoz, hogy ügyesen és behízelgőn tudjon valaki egy hirdetést megszerkeszteni. Fő követelmény elsősorban, hogy a hirdetés feltűnő, szembeötölő legyen. Hogy szövege olyan rövid legyen és mégis mindent mondót tartalmazzon, hogy intenzíve[n] belevésődjék az ember emlékezetébe.

Azonban diszkrétül kerülni kell mindenféle rítító és a feltűnést erőszakosan hajhászó kifejezéseket. Ez a választékos írói és üzleti modor teremtette meg a reklámstílust, melynek nagymesterei az amerikaiak, akik e téren a legnagyobb rekordot érték el. A dollárok hazájában a milliós nagyvállalatokat a hirdetés tette azzá.

Amint minden emberi intézménynek, tulajdon úgy a reklámnak is megvan a maga egyné-

ly mely fattyuhajtása. Ez pedig rejti a hirdetésűgynek a kereskedelemmel való szoros rokonságban. Amint a kereskedelemnek megvannak a parazitái, olyan elemei, amelyek minden üzleti tisztesség fittyet hányásával óhajtanak érvényre jutni éppúgy áll a dolog hirdetésekkel is.

Vannak hirdető, különösen Ausztriából (Bécsből, Lembergől*, Krakkóból*), akik hirdeteikben potom áron olyan sokat ígérnek és a kevesebbnél is kevesebbet adnak, ti., ha az értéket vesszük figyelembe. A hiszékeny közönség persze nagyon könnyen lépze megy és szinte kap az alkalmon, hogy ilyen olcsón juthat ennyi áruhoz. De milyen nagy a meglepetése, mikor az előre beküldött összegért kap olyan dolgokat, olyan silány portékákat, amelyet it[er]hon a vaktában kiadott pénznek feléért is beszerezhetett volna. Így pl. 4 pár cipőt (még hozzá téli) hirdetenek potom 4-5 koronáért s kap helyette a rendelő holmi rongyokból ös[s]zetakolt papucsokat vagy 500 darab tárgyat csak 3 koronáért s ez gyufaszálakból, gombostűkből s egyéb haszontalanságokból áll.

Ez a piszkos üzérkedés pedig, mint minden szociális baj megteremti a maga nyavalyáját. Értjük ezalatt a kisiparunkra való káros hatást. Természetes, hogy a közönség az olcsóbbért minden hazafias jelszó ellenére is, kimegy külföldre. S amikor megcsalódik, szidja éktelenül az osztrákot. Azonban a magyar kisiparos megissza a levét alaposan. Ő, akit amúgy is földig nyom itthon a gyáripar, a nagyvállalkozás, neki ennek tetejébe még a tisztességtelen ausztriai konkurenciát is kell túrnie, végig kell néznie tehetetlenül, hogyan garázdálkodnak ezek bűnös eszközök segítségével. Ez ellen kell tennie, valamint, mert hovatovább mindjobban elharapódzik nálunk a tisztességtelen reklámnak ez a legveszedelmesebb faja, mely különösen a könnyen hívó vidékiek zsebére utazik. A reklámnak haszna csak akkor lehet, ha a hirdető gyakran, nagyon kis megszakításokkal hirdeti. A hirdető cég neve kell, hogy ilyenmód az érdekelte közönségnek folyton emlékezetében maradjon, szükséges, hogy egy állandó képzet gyanánt foglaljon helyet többi fogalom között. Megszakítani a hirdetést azt jelentené, mint az olvasóközönség emlékéből kitépni egy fogalmat, ami viszont a hirdető konkurens cég felülkerekedését vonná maga után.

A vidéki sajtó hirdetése, minthogy a hirdetőket úgy is javarészt ismeri a közönség, annál is inkább használnak, mert míg egyrészt a kereskedőnek oka van feltételeknek lenni a jó hírnevére, addig a közönség inkább vonzódik hozzá, mert az újságban való üzleti szereplése csak ajánlat az ő árucikkeinek a használhatóságára.

Mindenképp[er] jelentőségteljes és [...] ágazata a reklám az egész kereskedői életnek. Szükséges, hogy legyen a közönségnek bizalma a hirdető[er]hez és szükséges, hogy azt a bizalmat a hirdető ki is érdemelje.

Ez a kölcsönös viszony közve[tenül] az iparnak adhat nagy lendületet, a[mire] az országnak nagy szüksége van. ☐

* Az ukrainai Lemberg (Lvov/Lviv) és a lengyelországi Krakkó (Kraków) az eredeti cikk megjelenésekor az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott (a szerkesztőség megjegyzése).

Közösen emlékeztek október 6-án

☞ A Petőfi Sándor Elméleti Líceum oktatói és diákjai meglátogatták a tatabányai testvériskolát

Koszorúk a Batthyány Lajos miniszterelnök és az aradi tizenhárom emlékére állított kopjafájánál

* Látogatást tettek a tatabányai testvériskolánál, az Árpád Gimnáziumban a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum pedagógusai és diákjai október első hétvégén. A harmincnégy fős székelyhídi küldöttség látogatásának legfőbb célja az volt, hogy a magyarországi város előjáróságával és lakosaival október 6-án együtt megemlékezzenek az 1848-49-es szabadságharc tizenhárom aradi vértanújára. A diákok közös irodalmi műsorral készültek, így Percsényi Balázs volt székelyhídi diák szavalatát is meghallgathatták az emlékezők. Az ünnepségen iskolánk vezetősége az Árpád Gimnázium

igazgatójával, Kovács Miklóssal közösen helyezett el koszorút a helyi emlékparkban, ezzel adózva mártírjaink emlékének.

A Tatabányán töltött hétvégén a székelyhídi diákok és tanáraik a Háttalanul pályázat keretében ellátogattak a bányászati múzeumba, a komáromi termálstrandra és megnézték a méltán híres, Közép-Európa legnagyobb madarat ábrázoló szobrát, a Turul-szobrot is. Ugyanakkor eljutottak az esztergomi bazilikába, megnézték a Duna magyar és felvidéki oldalán található Komárom/Komárno nevezetességeit, többek között a monostori erődrendszert is.

Ég a sok mécses a vértanúk emlékére

A tatabányai Árpád Gimnázium küldöttsége várhatóan jövő év májusában érkezik városunkba. A tervek szerint a vendégek fotókiállításon is

merhetik meg majd egymás munkáit, ami a testvérkapcsolatot erősítheti, azután részt vesznek végzőseink ballagási ünnepségén, majd útjukat

Kalotaszeg, Kolozsvár és Torda felé veszik, hogy megismerjék Erdély szépségeit.

✂ F. K.

Az aradi vértanúkra emlékeztek Székelyhídon

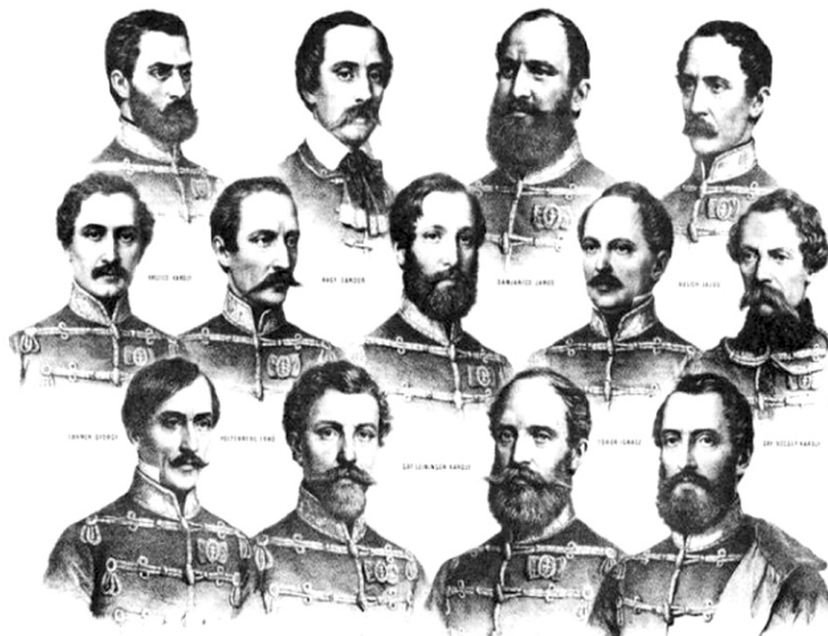
* Október 6-án történelmi megemlékezésen vettek részt a református egyházközösség tagjai és a város előljárói a szokásos vasárnap délutáni istentisztelet után. A félórás eseményt a Búzavirág Népdalkör énekei, Hevesi Zoltán és Szabó József szavatai, illetve Béres Csaba, Székelyhíd polgármesterének beszéde tette egésszé.

A városvezető röviden felidézte október 6-a történéseit és azok előzményeit, kiemelve olyan mozzanatokat, amelyekről nem írnak a történelem könyvek, s amelyek különösen megalázóak voltak úgy a kivégzett tábornokok emlékére nézve, mint a magyarság számára. Mondandóját a város-

vezető Kossuth Lajos kormányzó szavaival zárta: „A világ bírja, a történelem fog e kérdésre felelni. Legyenek a szentemlékű vértanúk megáldottak poraikban, szellemeikben a hon szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökkévalóságon keresztül.”

A megemlékezés végén a polgármester, a székelyhídi RMDSZ és a Pro Székelyhíd Egyesület, a Székelyhídi Diáktanács, valamint a református egyházközösség képviselői elhelyezték koszorúikat a templomudvaron magasodó kopjafára, amit évekkel ezelőtt ugyanezen alkalomból avattak fel.

✂ Bíró Orsolya

Hatalmas gólyafészek lett a Petőfi Sándor-líceum

Fotók: Madarász Ákos, Szökőcs Róbert

* Alaposan próbára tették az „újoncokat” a végzős diákok a Petőfi Sándor Elméleti Líceum hagyományos Gólyabálján október 25-én, pénteken, a város sportcsarnokában.

Az előző évektől eltérően idén ténylegesen a diákok rátermettségét vetették szempontul, és csak szalonképes feladatokat kapott a nyolc induló gólyapár. A sokszínű versenypróbák – mint például különböző tárgyak megkeresése a közönség sorai között, sztárok imitálása, társastánc ügy, hogy a homlokukkal közösen meg kellett tartsanak egy tojást, karikatúrákésztés a tanárokról – mind-mind jól szemléltették a diákok rámenőségét és gyors alkalmazkodási készségét. A gólyapárok még a gólyaesküt is le kellett tenniük, amiben megfogadták, hogy méltó Petőfisek lesznek és hogy tisztelik majd a tanáraikat és az idősebb diákokat.

A gólyatanárok se maradhattak ki a próbákból, nekik ugyanis táncolni kellett, különböző műfajban. Szerencsére ők is könnyen feltalálták magukat, így a közönség hatalmas tapsviharral jutalmazta őket.

Vad Márta igazgató pedig külön rövid versírási feladatot kapott, amelyben szerelmet kellett valljon az iskolának úgy, hogy közben használja a 'kollégák', 'ház', 'e-mail', 'jegyzőkönyv' és 'tanács' szavakat. Ő is sikeresen vette az akadályt, verse pedig igazán megnyerte a közönség tetszését.

Az este műsorából nem maradtak ki a végzősök sem, a XII. C és D osztály táncokkal, míg a XII. A és B osztály egy-egy videóval szórakoztatta a közönséget. A hangos tetszésnyilvánításból ítélve minden előadás és versenyszám kivétel nélkül elnyerte a hallgatóság tetszését.

A zsűri, hogy minél objektívebben tudjon dönteni, szigorú szemekkel nézte idén a műsort. A bírálók – Vad Márta igazgatónő, Cservid Levente aligazgató, Tudor Cruceriu gólyatornatanár, Béres Csaba polgármester, illetve a tavalyi legjobban teljesítő két gólya, Mikó Alexandra és Béli Valentin – döntése alapján ebben az évben a IX. A osztály gólyapárja, Borak Andreea és Szűcs János arattak győzelmet. Gratulálunk nekik és mindegyik gólyapárnak, hiszen mindenki nagyon ügyesen vette a kihívásokat!

Székely Annabella

Szüreti nótától hangosak Csokaly utcái

Fiatalkok hívogadják a falu lakosait a szüreti bálba

* Szüreti bált szerveztek Csokalyon, a fiatalok szorgalmasan készültek a nagy napra, heti 3-4 alkalommal tartottak próbát, ami csapattá kovácsolta őket. Október 18-án, szombaton kora délután indult a felvonulás Csokaly utcáin, elől a postás, utána a hagyományos viseletbe öltözött fiatalok. Az ünneplők régi szüreti bá-

los nótákat énekelve több helyen megálltak a falu utcáin, így hívogatták az embereket az esti bálra, ami 20 órától kezdődött, és hajnalig tartott. A zenét a nagykágyai Buliszerviz biztosította, jó hangulatban most sem volt hiány.

Szabó Szilvia

A kutyáját is többre becsülte

A szövetkezetenél először egy Csepel tehergépkocsival fuvarozta az árut, legtöbbször a rajon szövetkezeti boltjaiba. Akik felültek a kocsjára, rémes dolgokat meséltek bravúrjairól. Kevésszer váltott sebességet a kanyarokban, nem levette, hanem megnyomta a gázpedált. Akik tudták, hogy gyerekkorától véreben az autózás, nem csodálkoztak rajta, de ők sem ültek fel szívesen a gépkocsijára. Amikor a szövetkezet kultúrbrigádját kellett előadásra vinni Érköbölkútra, az elnök is fontolgatta, hogy ne másra bízsa-e, de a Laci kocsját volt a legjobb, esős időre pedig ott volt a rászerezhető ponyva. Így adódott lehetősége Lacinak, hogy a legbátrabb munkatársainak is nyavalytörést okozzon. A falu bejáratánál a felszerpentin út helyett egyenesben, a meredek domboldalon vezette le a kocsit, nem törődve azzal, hogy az emberek összehérszélkedve nyomulnak a kabin hátán. Élvezte az emberek visítását – akár a vidámparki hullámvasúton – halálfélművekben és rémületükben. Egyszer ő volt nyugodt a kocsin, ezt a leereszkedést már többször is kipróbálta áruval megrakodva is. Szerencsére utasai között senki sem volt gyengeszívű, hogy baj történt

volna, de bizony arra esküdtek, hogy még egyszer nem szolgáltatják ki magukat ilyesminek!...

Laci különködése nem ismert határt. Egyik nap délután a szövetkezeti iroda előtt viccelődtek, nevetgéltek, amikor Laci jött csodáltnivaló farkaskutyájával. Köszöntötték egymást, majd egyikük, hogy társait megnevettesse, tréfásan mondta Lacinak:

– Te Laci, a kutyával többet sétálsz, mint a feleségeddel!...

Itt abba is hagyta, a többiek kicsit sértőnek találták, nem nevettek rajta.

– Na, hát ide figyelj, te nagyokos! Jól nézd meg ezt a kutyát, mert ez többet ér a kényeskedő feleségednél is! – s választ nem várva szétnyitotta a kutyája pofáját, alsó fogsorában ott villogott egy jókora aranyfog.

Erre már mindenki elcsodálkozott, majd Lacit finoman vállonveregelve nevettek. Akkor még nem mutogatták és nem kérkedtek aranyfogaikkal az emberek. Fene egy esze volt Lacinak, miért is csináltatott aranyfogot a kutyájának?!

Forrás: Nánási Zoltán: Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

Készül a megyei fejlesztési terv

📍 Társulásokat, önkormányzati szövetségeket, integrált projekteket támogat az Európai Unió

* Bihar megye 2020-ig terjedő fejlesztési tervét tárgyalták az érintett települések RMDSZ-es polgármesterei rendkívüli tanácskozásukon október 24-én a székelyhídi Inkubátorházban. A találkozót Cseke Attila és Szabó Ödön Bihar megyei parlamenti képviselők kezdeményezték annak érdekében, hogy közös stratégiában ötvöződjének a helyi előjárók és a szövetség megyei vezetőinek elképzelései. A fejlesztési terv elkészítése egy Bukarestben működő pályázati cégen keresztül már megindult, a cég vezérigazgatója és egy munkatársa is ellátogatott már Székelyhídra.

„Az összefogásról, a közös érdekek előtérbe helyezéséről is szólt ez a találkozó – mondta Szabó Ödön – meg arról is, hogy változott az Európai

Unió támogatási stratégiája az elkövetkezendő pénzügyi ciklusban, tehát a 2014–2020-ra vonatkozó forrásokat illetően. Az Unió ezentúl inkább társulásokat, önkormányzati szövetségeket, integrált projekteket fog támogatni. Fontos, hogy csak azokra a pályázatokra jut majd pénz, amelyek megvalósulása és pozitív gazdasági hatása garantálható, nekünk ezek alá-mellé kell állnunk.” Az érmelléki honatya kifejtette, úgy gondolja, hogy az előző, 2007–2013-as időszakban jól teljesített Bihar megye az EU-s vidékfejlesztési pályázatokon, például az Inkubátorházat is így tudták tető alá hozni, de mindenkit figyelmeztet, hogy nem szabad hátrádozni vagy elbánnunk magunkat!

✂ Gulácsi Mária

A megbeszélésen Bihar megyei RMDSZ-es vezetők és pályázati szakemberek vettek részt

Havi gyerekfoglalkozások a köbölküti és szentmiklósi vasárnapi iskolában

* Nagy szeretettel foglalkoznak havonta az érköbölküti és hegyközsentsmiklósi iskolásokkal (alsó, illetve felső kép) a debreceni Vasárnapi Iskola Alapítvány munkatársai, Hutzler Vilmos és Szabó Edit. Leg-

utóbb október 6-áról és 1956-os forradalom eseményeiről beszéltek a gyerekeknek, akik őszi kézimunkákat készítettek csuhából, termésmagokból.

✂ Ér hangja

1	2	3	4	5	6	7	8	9	0	10	11	
12										13		
	14			15			16		17			
18			19			20			21			
22			23			24			25		26	27
28		29			30			31	32			
D				I			B					

A fősorokban egy kanadai alkotó nevét rejtettük el, aki munkásságáért idén októberben rangos nemzetközi elismerésben részesült.

VÍZSZINTES: 1. Az alkotó neve 10. Hamis 12. Férjhez megy vagy feleségül vesz 13. Kevert tan! 14. Páratlan nesz! 15. Székely is 16. Kar része 18. Gondolatot 20. Biztató szó 21. Az egyik apostol, számos újszövetségi levél szerzője 22. A végein rossz! 23. Talált gyerekek 26. Kissé merev! 28. A norvég főváros 30. Silbak, strázsza 31. Fonálnak van

FÜGGŐLEGES: 1. Indulatszó 2. Régi szűrőfegyver 3. Fordítva: ételt elfogyasztja 4. A kalcium vegyjele 5. A Noszty fiú ... Tóth Marival (Mikszáth regénye) 6. Ruhát tisztít 7. Nedves, románul 8. Fényképezőgép-márka 9. Összezavart kör! 10. Átkarolja 11. Házikó 13. Maros megyei folyó 17. Üres nap! 18. Az elismerés, amit megkapott 19. Éjjel látjuk 20. Véreskezű római császár az I. századból 24. Meglett (régiesen) 25. Cselekedni kezd! 27. Tejtermék 29. Lila egyneműi 32. A Zsil forrása és torkolata!

Nyerjen könyvet!

Szerkesztőségünk értékes könyvnyereményeket sorsol ki a mellékelt keresztrejtvény megfejtői között.

FIGYELEM! Egy megfejtő csak egy szelvényvel játszhat!

A REJTVÉNY MEGFEJTÉSE:

 Név: _____
 Telefonszám _____
 Postacím: _____

Kérjük a kivágtatott szelvényt dobja be november 22-ig az *Ér hangja* dobozok valamelyikébe, melyeket a következő helyeken lehet megtalálni: SZÉKELYHÍD – Székelyhídi Városi Könyvtár, Magyar papírbolt, Sidy pub (a körforgalom mellett), ÉRKÖBÖLKÚT – ABC, HEGYKÖZSÉNTMIKLÓS – ABC.

Előző számunk keresztrejtvényének megfejtői közül könyvet nyert: Kuji Mária, Papp Erzsébet, Șercaianu Maria (mindhárman Székelyhíd)

Akciós medve Székelyhídon

📍 Bálint Ferenc, Felméri Péter és Tóth Szabolcs másfél órás poénözöne

📷 Péter Emese

Több mint másfél órán keresztül ontották a poénokat az *Akciós medve* címet viselő humorturné megálmodói és előadói Székelyhídon október 10-én. A Szomszédnéni Produkciós Iroda tagjai, Tóth Szabolcs és Bálint Ferenc, illetve barátjuk és pályatársuk, Felméri Péter derekasan megmozgatták a közönség rekeszizmaikat, osztatlan sikert arattak. Az előadás után a három humoristának mégis maradt energiája, hogy válaszoljon lapunk néhány kérdésére.

– **Hogyan kerültetek ide hozzánk?**

– **Felméri Péter:** Felléptünk a Szomszédnéni Produkciós Irodával ma este nálatok, ugye ők egy kis humorturné, én pedig egyedül szoktam színpadra állni, aztán arra gondoltunk, hogy ez milyen jó lehetne, ha összehoznánk valami közöset. Így született meg az *Akciós medve* című humorrest, amelyben van közös jelenetünk is, ezen kívül ők is vannak a megszokott felállásban a színpadon, illetve én is külön. Így valami újat és pluszt kap a közönség.

– **Honnan és mikor jött az ötlet, hogy humorista legyél?**

– **F. P.:** Próbálkoztam a Humorfesztiválon, amit pont a Szomszédnéni szervezett, de akkor még nem volt meg a fejemben az, hogy ebből akár megélhetnék, lehetne ez a szakmám. A változást Budapest hozta meg, amikor kimentem kipróbálni magam a Dumasínházban, ahol a Fiala Félőrültek Fesztiválján – amit azóta vezetek is – Litkai Gergely főszerkesztő elmondta, hogy ebben mennyi lehetőség van. Ekkor ugrott be, hogy ez egy olyan dolog, amivel lehet komolyan foglalkozni.

– **Mennyire jár szellemi és fizikai munkával egy egész estét végig poénkodni?**

– **Tóth Szabolcs:** Hogy mennyire fizikai munka? Fel kell állni egy színpadra, aztán álldogálni hosszú időn keresztül, de nyilván nem annyira megterhelő, mint egy krumpliszedés. Igaz, az meg nem jár szellemi megterheléssel úgy, mint az, ha közönség előtt állunk és folyamatosan humorkodunk.

– **Visszatérő eleme a poénjaitoknak az, hogy rengeteget utaztok. Irigkedjünk emiatt vagy sajnáljunk titeket?**

– **Tóth Szabolcs:** Sokan irigyelnek minket emiatt és azt mondják, hogy, mivel sok városban jártunk, valószínűleg minden várost láttunk is. Ez egyáltalán nincs így. Amit mi látunk, az az autópálya, a művelődési ház, ahol fellépünk, olyankor már többnyire sötét van, és visszafele újra a legjobb... az autópálya.

– **Bálint Ferenc:** Igen, és ha a hátsó ülésen utazunk, akkor az első ülés háttámláját, úgyhogy ez nem annyira izgalmas. Viszont mindig máshol lé-

pünk fel, más emberek előtt, más közönségnek, akik mindig új kihívást jelentenek. Ez a része legalább jó.

– **Mennyire könnyű a folyton változó közönséghez alkalmazkodni? Mennyiben más egy partiumi, erdélyi közönség, mint egy magyarországi?**

– **B. F.:** Természetesen erre készülnünk kell, itthon például bele tudunk csempészni néhány román kifejezést is az estjeinkbe, amiket persze Budapesten vagy Magyarországon hanyagolnunk kell, mert ott úgysem értenék. Azért elég nehéz átállni. Volt úgy, hogy eleinte használtunk román szavakat, aztán rájöttünk, hogy nem értik. Például sosem értik, hogy mi az a pix. Szabolcs használta is, aztán szóltam neki, hogy ilyen szó ott nincs, az golyóstoll.

– **T. Sz.:** Én meg ettől megnyugodtam, mert azt hittem, a poén rossz, de csak a pixet nem értették. Aztán elmondtam golyóstollal is... és kiderült, hogy tényleg rossz a poén.

– **Mennyire stabil ez a dolog? Kétszülők előre, vagy improvizáltak?**

– **B. F.:** Minden fellépésünk előre meg van írva, aztán meg lehet azt érezni, hogy a közönség mennyire érti, mennyire jön velünk a poénok alatt. Amikor egyikünk esetleg elfelejti a szöveget, olyankor persze improvizálunk. Azt kell hogy mondjam, ez az igazán érdekes része a dolognak.

– **T. Sz.:** Emellett ott van az is, hogy ha a közönség láthatóan vevő egy témára, akkor ott, hirtelen ráteszünk egy egy mondatot, így akár egy olyan történet is kerekedhet, amit el sem terveztünk.

– **A magánéletben is ilyen „humorszakok” vagytok? Csajozós szakma ez?**

– **B. F.:** Szerintem kifejezetten unalmas lenne, ha mindig viccesek lennénk. Sokszor egy évig dolgozzuk ki a jeleneteinket, amiket kipróbálunk a közönségen, és ha nem jönnek be, akkor mehetnek is a kukába.

– **T. Sz.:** Egyáltalán nem csajozós szakma. A barátnóm, mikor megismertem, nem tudta ki vagyok, aztán, amikor mondtam neki, nem hitte el, majd ott akart hagyni, mert rengeteget utazom. Bizalom kell hozzá, mindenképp.

– **Péter, te beszéltél arról az előadás alatt, hogy korábban lázadó típus voltál. Kell ez a lázadás ahhoz, hogy valaki humorista lehessen?**

– **F. P.:** Valóban igaz, hogy lázadoztam, persze itt most nem arra kell gondolni, hogy mindenképp azt akarom, amit én kigondoltam, csak egyszerűen nem akartam megfelelni a normáknak bizonyos szinten, vagy csak ki akartam ezekből lépni kicsit. Azt gondolom, hogy azért ez benne kell legyen a csomagban, ami a humorral jár.

– **Agáltak a poénjaitokon vagy a való életből merítetek?**

– **T. Sz.:** Érződik szerintem, amikor egy kerek történetet mesélünk el, ami valóban úgy történt. Vannak megírt jeleneteink, amiket kitalálunk. Leülünk, megbeszéljük. De persze az is benne van, hogy meg kell újulni. Pont azért, mert egy idő után már ismerik a poénjainkat, ilyenkor rájövünk, hogy másnapra kell valami új. Egy idő után pedig mindig beugrik valami.

– **F. P.:** Nálam ennek két oldala van. Van az a része, amikor saját, velem megtörtént jeleneteket adok elő, persze ezeket mindig egy kicsit kiszínezem, hogy még ütősebb legyen. De van az a része is, ahol direkt készülok a poénokkal, esetleg helyi sajátosságokkal. Ilyen szempontból Székely-

híddal nehezebb dolgom volt, mert sosem jártam itt, de Nagyváradon sokat utaztam át, onnan többet tudtam meríteni, ez mindig egy jó alap. Emellett pedig sokat segít ez abban, hogy felvegyem a kapcsolatot a közönséggel. Ott van az improvizációs rész is, amire persze nem lehet készülni, de nyitott vagyok rá. Gondolok itt arra, hogy történik valami a közönségben. Valaki beszél valamit vagy ma este például felállt két srác, ezek nagyon jó poénlehetőségek.

– **Nagy a konkurencia?**

– **B. F.:** Vannak persze, mindig, de nekünk az a szerencsénk, hogy ketten vagyunk, így mindenkit lenyomunk. Mondjuk egy Hadházi nehé, meg Kiss Ádámnak gyors az autója. De próbálkozunk.

– **Meddig lehet ezzel foglalkozni? Volt-e már olyan pont, ahol úgy éreztétek, hogy kiégtetek, nem érdemes már humoristának lenni?**

– **F. P.:** Szerintem bármennyig lehet, egyéne válogatja. Van, aki egész öreg koráig csinálja, mert folyamatosan ott van benne a lendület, ami ehhez kell. Ez belső motiváció kérdése lehet, hogy meddig tudja megkeresni az ember magában azt a motivációs erőt, ami előre lendíti, kiküldi a színpadra. Mert gyakorlatilag ehhez az kell, hogy ne csak jöjjenek a poénok, hanem azt meg is akarjam ismertetni az emberekkel. Bennem ez még egyelőre megvan. Nem tudom meddig, lehet, hogy két perc múlva már nem lesz, de lehet, hogy évekig eltart. Most megvan és szeretek ezzel foglalkozni.

📷 Mészáros Emőke

Az Akciós medve humoristái

A Szomszédnéni Produkciós Iroda, azaz **Tóth Szabolcs** és **Bálint Ferenc** több, mint tíz éve dolgoznak együtt. Nem terveztek hosszú távra sosem, ám úgy tűnik, barátságuk és munkásságuk azóta is töretlen. Eleinte hárman álltak a színpadon poénjaikkal, valamiért a harmadik tag mindig cserélődött, mára csak ketten maradtak. A Dumasínház tagjai, Bonbon-díjas humoristák, az Erdélyi Humorfesztivál megálmodói és szervezői, az OTP Bank reklámarcai és... Felméri Péter felfedezői.

Felméri Péter kolozsvári informatikus... vagyis inkább – rajongói szerint – nem normális humorista. Az Erdélyi Humorfesztiválon debütált és meg is nyerte azt, majd Budapesten folytatta a Dumasínházban, amelynek azóta oszlopos tagja. Sokoldalú, kiváló humorista, egyedi beszédstílussal és látásmóddal. Nyert tehetségkutatót már Londonban is, és a regényírásban is kipróbálta már magát (könyvének címe *A három ufó*).

Érh hangja

Székelyhíd és környéke havilapja. Kiadja és ingyenesen terjeszti az Érh hangja Egyesület. Nyomás: Eden Productions, Nagyvárad. Felelős kiadó: Béres Csaba * Felelős szerkesztő: Aszalós Tímea

* Lapterv és tördelés: E. * Munkatársak: Béres Angéla, Bíró Orsolya, Fekete Katalin, Kalló-Nagy Kamilla, Mészáros Emőke, Szabó Csongor, Székely Annabella
Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni str. Kazinczy Ferenc nr. 5/B.,
e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Érh hangja
Tájékoztató és folyamatos
www.erhangja.ro

A kiadvány megjelenését támogatta:

Székelyhíd
Város
Polgármesteri
Hivatala

